

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

עזרה לחג-הסוכות

מאמץ ציבורי רחב נעשה כדי לסייע למשפחות הנזקקות לקראת ראש-השנה, אולם עדיין לפנינו חג-הסוכות ושמחת-תורה, ומחובתנו לדאוג שגם במשפחות הללו יהיה 'ושמחת בחגך'. בתי-חב"ד ברחבי הארץ מבקשים מהציבור לתרום בעין יפה, כדי להביא את שמחת החג לכל בית בישראל.

הסוכה באה אליך

צעירי-חב"ד נערכים לקראת הפעילות הגדולה בחג-הסוכות. עשרות סוכות ניידות יסובבו אי"ה בחוצות הערים, ויזכו את המוני בית-ישראל במצוות החג. במרכזי הערים מציבים בתי-חב"ד את 'סוכות האחוזה', שיאפשרו לציבור לקיים את מצוות סוכה וארבעת המינים. חסידי חב"ד ישמחו את כוחות הביטחון, ובייחוד את חיילי צה"ל. כמו-כן תהיה פעילות מיוחדת במרכזים רפואיים, בבתי-אבות, בריכוזי עולים ואף בבתי-כלא.

שמחות בית-השואבה

בלילות חול-המועד מקיימים בתי-חב"ד ברחבי הארץ עצרות גדולות של שמחת בית-השואבה. האירועים נערכים בחוצות הערים, ביטוי לענייני המיוחד של חג-הסוכות, שמוציא את אוירת הקדושה מבין כותלי בית-הכנסת ובית-המדרש אל הרחוב, עד שהרחוב עצמו רוקד. הציבור מוזמן.

אוצר המשלים ג

גרינטק שיווק העבירו לשולחן המערכת את אוצר המשלים ג, בהפקת ניצוצות של קדושה, שבו מוגשים משלים של חז"ל בלבוש עכשווי. בהפקה הזאת נפגוש את זאב רוב, בשלושה משלים מעובדים. אנימציה משוכללת משולבת בתפאורה, כתיבה משובחת, משחק אמין והנאה חינוכית מובטחת. טל' 704120-7001.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
6:05	6:40	6:40	6:07
7:02	7:38	7:31	7:01

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

שנה שכולה התקלות

השנה הזאת מעניקה לנו כוחות מיוחדים להתחזק ביראת ה', בלימוד התורה ובקיום מצוותיה, באהבת ואחדות ישראל, כרוחה של מצוות 'הקהל'

הבאה והשנים הבאות, עד 'הקהל' הבא.

מכאן, שבשנה זו עלינו לשים דגש מיוחד על שני ההיבטים האלה: עלינו להתלכד ולחזק את אחדותנו, ועלינו להתחזק בקיום התורה ומצוותיה. אלה שתי נקודות מרכזיות שצריכות לעמוד השנה בראש מעיינינו.

כל אחד מלך

אמנם אין לנו בית-מקדש ואין לנו מלך, אבל את הרעיון הבסיסי של 'הקהל' כולנו נדרשים ליישם במסגרות המתאימות לנו. כשם שהמלך היה מעורר את לב העם "ליראה את ה'" כך כל מי שהוא 'מלך' במסגרת שלו - אב במשפחתו, רב בקהילתו, מחנך בכיתתו, מנהל במוסדו וכל בעל השפעה על ציבור כלשהו - צריך להשתדל בשנה זו לפעול ברוח שני המוטיבים הנ"ל בקרב מי שנתונים להשפעתו.

פירוש הדבר במילים מעשיות: כדאי מאוד שכל יהודי בעל השפעה (ומי אין לו השפעה כלשהי) ישתדל בשנה זו להקהיל מפעם לפעם את הציבור הקרוב אליו (בני-המשפחה, תלמידים, עובדים, שכנים, ידידים וכו'), ובמסגרת ההתכנסות לעורר את המשתתפים להתחזקות באחדות ישראל ובקיום התורה והמצוות, איש-איש על-פי דרגתו ומצבו. על-פי הצעת הרבי מליובאוויטש, כדאי מאוד שהתכנסות כזאת תיערך לפחות פעם אחת בכל חודש.

שני היסודות הללו הם החסרים לנו ביותר בתקופה הזאת. אנו זקוקים לחיזוק האחדות בין כל שכבות העם, ולבלימת מגמות ההתפוררות והפירוד הגוברים. במידה לא-פחותה של חשיבות זקוקים אנו לחיזוק הזיקה של כולנו אל הקב"ה, אל התורה ומצוותיה, שרק בכוחה להבטיח את עתידו ושגשוגו של עם-ישראל.

השנה הזאת היא אפוא שנה מיוחדת במינה, בעלת סגולות מיוחדות וברכות מיוחדות. כאשר כל אחד ואחד מאיתנו יעשה 'הקהל' במסגרת הקרובה אליו, נזכה שגם הקב"ה יעשה את ה'הקהל' הגדול והכללי - 'קהל גדול ישובו הנח' - בביאת משיח-צדקו בקרוב ממש.

השנה הזאת, שהיא השנה שאחרי שנת השמיטה, נקראת 'שנת ה'קהל'. בזמן שבית-המקדש היה קיים התקיימה בחג-הסוכות בשנה הזאת מצוות 'הקהל' - אנשים נשים וטף היו נקהלים לבית-המקדש ושומעים את המלך קורא פרשיות אחדות בתורה, כדי לעוררם "ליראה את ה'" ולחזקם בקיום התורה ומצוותיה. על שם המצווה הזאת, מצוות 'הקהל', נקראת השנה כולה 'שנת ה'קהל'.

אף שעדיין לא נבנה בית-המקדש השלישי ואין אנו מקיימים את מצוות 'הקהל' כפשוטה, בבית-המקדש, במשמעותה הרוחנית והרעיונית קיימת המצווה הזאת גם עכשיו. מכאן, שהשנה הזו כולה, שהיא שנת 'הקהל', מעניקה לנו כוחות מיוחדים להתחזק ביראת ה', בלימוד התורה ובקיום מצוותיה, באהבת ואחדות ישראל, כרוחה של מצוות 'הקהל'.

ברור אפוא שעניין 'הקהל' אינו מוגבל לימי הג-הסוכות בלבד, אלא במשך השנה כולה עלינו לחיות בהשראת רעיון זה, שהשנה כולה נקראת על שמו.

חיזוק האחדות

איך עושים 'הקהל' כל השנה?

במצוות 'הקהל' באו לידי ביטוי שני מוטיבים חשובים:

(א) אחדות של עם ישראל. כל בני העם, אנשים נשים וטף, התאחדו יחדיו במעמד הזה ובאו לקבל עליהם כאיש אחד בלב אחד להתחזק ביראת-ה' ובקיום תורתו ומצוותיו.

(ב) חיזוק התורה והמצוות. מטרת ההתכנסות הייתה לעורר את לב העם ליראת-שמים ולחיזוק ידיו בקיום התורה ומצוותיה, כפי שהתורה עצמה מגדירה את המטרה: "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלוהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת".

המעמד הנשגב, שבו כל העם עומד כאיש אחד ומקבל עליו להתחזק ביראת-ה' ובקיום תורתו ומצוותיו, היה מותר רשם עמוק בנפשות כל המשתתפים ומעורר את ליבם למשך כל השנה

הכול נובע מהכוונה האלוקית

להמתין עד שגם הדבר הזה יגיע לשלמותו, בדיוק כפי הכוונה העליונה.

הטוב שאחרי הייסורים

כך עלינו לראות גם את הגלות הנוכחית, ואת הסבל האיום והנורא שבני-ישראל סבלו בה. הסיבה לכל הגזרות והשמדות היא שכך גזר הקב"ה, מטעם הידוע לו. אולם הקב"ה הבטיח על-ידי עבדיו הנביאים, כי אחרי הגלות והייסורים תבוא הגאולה, עם כל הייעודים הנפלאים שיהיו בה, ועד ש"ואמרת ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בי" - בני-ישראל יודו לקב"ה על כל הסבל שעברו, שכן על-ידו הגיעו לטוב המופלא של הגאולה.

אם-כן, אחרי שכבר עברנו את כל התלאות והייסורים של הגלות, בוודאי אין היהודים יכולים להסתפק בחיי שקט ושלווה ובהפסקת הרדיפות, אלא עליהם לדרוש - מתוך ידיעה שהם ראויים לזאת - שתבוא הגאולה האמיתית והשלמה, "ישוב אפך ותנחמני".

(תורת מנחם כרך יט, עמ' 323)

הגמרא אומרת, שכאשר עמדו בני-ישראל לצאת ממצרים ביקש הקב"ה מבני-ישראל שישאלו מהמצרים כלי כסף וכלי זהב, "שלא יאמר אותו צדיק (אברהם), 'ועבדום ועינו אותם' - קיים בהם, 'ואחרי-כן יצאו ברכוש גדול' - לא קיים בהם". אמרו בני-ישראל, אנו מוותרים על ה'רכוש גדול' ובלבד שנצא מהגלות, אולם הקב"ה הוציא אותם ממצרים רק לאחר שהתקיימה ההבטחה "ואחרי-כן יצאו ברכוש גדול".

מוכרחים להמתין

לכאורה טענתם של בני-ישראל צודקת. וכי הם צריכים להתעכב עוד ועוד בגלות רק כדי שלאברהם אבינו לא תהיה טענה מדוע לא נתקיים "ואחרי-כן יצאו ברכוש גדול"!

אלא מזה מובן שכללות הגלות והשעבוד של בני-ישראל במצרים לא הייתה עניין טבעי, אלא כך עלה ברצונו יתברך. וכמו-כן רצה הקב"ה שאחרי הגלות "יצאו ברכוש גדול". לכן כל זמן שחסר ה'רכוש גדול' לא הושלמה הכוונה העליונה שבכל העניין של גלות מצרים, ובני-ישראל מוכרחים

שירת האזינו מתוארים אירועים קשים שייקדו את עם-ישראל והסבל שישבלו מאומות-העולם. הגויים עלולים לחשוב ש"ידנו רמה, ולא ה' פעל כל זאת". על כך אומרת השירה, שמחשבות אלה מעידות ש"אין בהם תבונה". לו הייתה בהם חכמה, היו מבינים שדבר כזה לא היה מתאפשר "אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם". הקב"ה הוא שמכר כביכול את עמו והסגירו לאויביו.

בפסוק זה טמון יסוד חשוב: כל הפורענויות שאירעו לעם-ישראל לא נבעו מסיבות טבעיות או מתוקפם ועוצמתם של הגויים, אלא הם קרו אך ורק מפני שכך עלה ברצונו של הקב"ה, מטעם הידוע ליוצר בראשית.

מוותרים על הרכוש

דבר זה מתחיל בגלות הראשונה. המצרים היו יכולים לשעבד את בני-ישראל רק משום שהקב"ה קבע שכך יהיה, כפי שהודיע לאברהם אבינו: "גר יהיה זרעך בארץ לא-להם ועבדום ועינו אותם". הקב"ה גם הבטיח ש"אחרי-כן יצאו ברכוש גדול".

מן המעיין חג-הסוכות | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

לא לדרוך

שני בחורים באו לפרשבורג, מיד אחרי חג הסוכות, כדי ללמוד בישיבתו של ה'חתם סופר'. אחד הבחורים היה עילוי, בעל כישרונות מובהקים, ואילו חברו היה בחור מעולה, אך לא הגיע לדרגתו של חברו.

ה'חתם סופר' בחן את שני הבחורים והחליט לקבל את הבחור המבריק פחות ולדחות את העילוי בעל הכישרונות המזהירים.

שאלוהו מקורביו לפשר הדבר, והוא השיב: "כשהגיעו הבחורים לשערי הישיבה בדיוק עמדת ליד החלון. ברחוב היו מונחות ערמות סכך, שהורדו מהסוכות. ראיתי את הבחור העילוי דורך על הסכך, ואילו חברו הקפיד להקיף את הסכך ונזהר שלא לדרוך עליו. בחור שמסוגל לדרוך על סכך ששימש למצווה, מי יודע על מה ידרוך בעתיד".

ימים" רומז לשבע המידות שבאדם, שאותן האדם צריך לברר ולזכך במשך שבעים שנות חייו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

לב בירושה

העיד רבי יהודה שהיו מורישים את לולביהם לבניהם (סוכה לא). לולב רומז ללב טוב (=לולב - לו לב). הצדיקים מורישים את ליבם הטוב לבניהם.

(רבי חיים מקוסוב)

כוח הדעת

"למען ידעו דורותיכם" (ויקרא כג, מג). בני-ישראל קיבלו את כוח הדעת, שעניינו הכרה והרגשה, וכך כל אחד ואחד מישראל יכול להגיע להכרה בעצמות אין-סוף ברוך-הוא.

(ספר המאמרים ת"ש)

אורות מתיישבים

מסגולות מצוות הסוכה שעליה נמשכים 'אורות מקיפים', והמשמעות של 'בסוכות תשב' שעל-ידי הישיבה בסוכה ממשכים את האורות המקיפים, והם נקלטים 'בהתיישבות', בכוחותיו הפנימיים של האדם.

(ספר המאמרים תש"ג)

אהבה לכל השנה

המגיד מטריסק היה אומר, כי בימים הנוראים, ימי ראש-השנה ויום-הכיפורים, הוא מכין לו יראת שמים לשנה שלמה, ובימי חג-הסוכות, שהם עשירים במצוות הנעשות בחיבה ובאהבה, הוא מכין לו אהבת השם לשנה שלמה.

החיים כסוכה

הסוכה היא דירת עראי, וכך יש לראות את חיי האדם בעולם הזה, שהרי ירידת הנשמה למטה היא לזמן קבוע ומוגבל בלבד.

(ספר המאמרים קונטרסים)

הולך בטל

סכך פסול פוסל את הסוכה אם יש בו ארבעה טפחים, אולם אוויר ריק, בלא סכך, פוסל את הסוכה בשיעור קטן יותר, בשלושה טפחים. ללמדנו שאדם ריק, ההולך בטל ומפנה ליבו לבטלה, גרוע מעובר עברה.

(רבי יחזקאל מקוממיר)

בירור המידות

"בסוכות תשב שבעת ימים, כל האזרח בישראל ישבו בסוכות" (ויקרא כג, מב). "תשב שבעת

ברגע האחרון

מדי שנה, בימי חגי הסוכות, כשהמתפללים ממלאים את בית הכנסת ולולביהם בידיהם, מנענעים בהם בחדווה של קדושה – עולים בי זיכרונות ישנים, ומחזירים אותי לחגי הסוכות תש"ד, בעיר הולדתי אראד שברומניה, בימי מלחמת העולם השנייה.

קהילת היהודים בעיר אראד, שבמערב רומניה, פשטה ולבשה סגנונות ערב מלחמת העולם השנייה נמנו בה כרבבת יהודים, אולם ראשיתה בקומץ יהודים ספרדים, שהיגרו אליה במאה השש עשרה. מאז גדלה והתפתחה וכיהנו בה רבנים בעלי שם. בהמשך הנפכה הקהילה לנאולוגית (=רפורמית). רק בתחילת המאה התשע עשרה נוסדה באראד קהילה אורתודוקסית, וזכתה להיות מונהגת כארבעים שנה על ידי הרב חיים יהויכין שרייבר.

הרב שרייבר היה דמות יוצאת מן הכלל. תלמיד חכם ובעל השכלה רחבה, ועם זה צנוע בהליכותיו. הוא היה נואם בחסד עליון והרבה לכתוב את השפעתו ניצל להרמת קרן היהדות בקהילה. סמוך לסיום מלחמת העולם הראשונה הצליח לקדם את הקמת כל המוסדות החיוניים. הוא הקים תלמוד תורה ואף ישיבה, טיפח את הצעירים והשפיע עליהם ללמוד תורה.

שנת תש"ג (1943) הייתה קשה, ואולי הקשה ביותר, ליהדות רומניה. סערות השואה טלטלו את אירופה. יהדות פולין כבר חוסלה, חוץ מיחידים שהצליחו להימלט ולעבור בגנבה את הגבולות. יהדות הונגריה כבר הייתה באמצע תהליך החיסול. אך יהדות רומניה עוד נותרה על עומדה, כאשר חרב הצורך על צווארה, בלי לדעת מה קורה מעבר לגבולותיה. בשורת מחנות ההשמדה טרם הגיעה, ולאיש לא הייתה היכולת לדעת מה ילד יום ואיזה עתיד צפוי ליהודים.

החגים קרבו ובאו, ועסקני הקהילה היו מודאגים מהעובדה שעדיין לא נמצאה דרך להביא את ארבעת המינים בעבור בני הקהילה. הדבר הטריד את הקהילה כולה, כי זו הפעם הראשונה שצביבור גדול כל כך יקבל את החג ללא ארבעת המינים. בשנים הקודמות, אף הקודרות ביותר, הגיעו עשרות אתרוגים ולולבים, שנרכשו על ידי בעלי האמצעים ועל ידי זוכי כל יהודי העיר.

דודי היה מפרנסי הקהילה, ומדי שנה היה רוכש את ארבעת המינים, ומזכה

בהם את כל המשפחה ורבים אחרים. זכורני מקרה, כאשר העברתי את ארבעת המינים מבית לבית במשפחה, ועברתי ליד חלון שכנה זקנה, שלא היה ידוע לנו כלל על יהדותה. לפתע קראה לי להיכנס ובירכה על הלולב כבקיאה.

ורגילה. שמחתי הייתה לא מבוטלת, שמחת ילד, שכן בעקבות המצווה זכית גם בקוביית שוקולד.

מאמצים רבים נעשו כדי להשיג ולו ערכה אחת של ארבעת המינים. יום אחד בישרו עסקני הקהילה בהתרגשות

רבה כי עלה בידם להזמין את ארבעת המינים ממקום כלשהו, וכי ערכה אחת עתידה להגיע בכל רגע.

מכאן והלאה ציפו הכול במתח להגעת ארבעת המינים. בכל יום ויום נשאלה השאלה: האם הגיעו ארבעת המינים? – לשווא. חג נכנס, עברו שני הימים הראשונים, ואת תפילות ההלל וההושענות ערכו יהודי הקהילה ללא לולב ואתרוג. גם בימי חול המועד עדיין הייתה תקווה שהנה יגיעו ארבעת המינים, אך גם תקווה זו נגוזה.

קשה לתאר את ההרגשה הקשה של יהודי העיר, לנוכח העובדה שנמנע מהם לקיים את המצווה החשובה של החג, עם כל סמליותה. במאמץ רב השתדלו שלא תופר שמחת החג, אך העדר הלולב ומיניו הורגש היטב בלב כולם. שמיני עצרת קרב ובא, התקוות נמוגו והלכו, ואת מקומם תפס הייאוש. כמעט לא היה מי שהאמין שארבעת המינים יגיעו ושעוד נספיק לברך עליהם. תפילות הושענא רבה נערכו בהתעוררות גדולה במיוחד ונמשכו עד קרוב לשעת צהריים.

ואז, לפתע, בסיום תפילת מוסף, כאשר המתפללים כבר עמדו לצאת מבית הכנסת, למחר לבתיהם כדי להספיק לאכול את סעודת היום – פשטה השמועה: ארבעת המינים הגיעו!

איש לא ידע איך, איפה, בידי מי, אך הבשורה פשטה כאש בשדה קוצים, ויגרמה שמחה והתרגשות מאין כמוהן בלב כולם. חיש מהר צבאו על בית הכנסת מאות יהודים, וכל אחד ואחד מיחל כי יספיק לאחוז בארבעת המינים הנכספים ולברך עליהם את ברכות המצווה.

אני זוכר את התור הארוך שהזדנב עד הבימה במרכז היכל בית הכנסת, שם עלו במדרגות ראשי הקהילה ונכבדי הציבור ואחריהם כל הציבור כולו, בסדר מופתי, כדי לברך על ארבעת המינים. האנשים היו רבים, וההמתנה הייתה ארוכה. הדבר נמשך כך כמעט עד תפילת ערבית!... כל מי שרצה לברך, הספיק לברך.

העיר אראד ניצלה בימי השואה, ובשלב מאוחר יותר זכתה לקלוט את קומץ היהודים שהצליחו להימלט מפולין להונגריה, ומשם לעבור את הגבול לרומניה.

יהי סיפור זה לזכרו של הרב חיים יהויכין שרייבר, ששירת את הקהילה בנאמנות כאב לבניו במשך שלושים ושש שנים, בין שתי מלחמות העולם, ואף נאסר לזמן מסוים.

(תודתנו לבן העיר אראד על משלוח הסיפור)

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

ניצחון בגוג ומגוג

ג'היסוכות מתואר בדברי הנביא זכריה (פרק יד) כחג שבו יתרחש הניצחון על אומות העולם שיתאספו על ירושלים למלחמה, בזמן הגאולה. לדעת המפרשים, המלחמה המתוארת שם היא מלחמת גוג ומגוג (שעליה ניבא גם יחזקאל בפרק לח'לט). ואלה קוויה הכלליים של המלחמה: כל האומות נאספות למלחמה על ירושלים, מצליחות לכבוש אותה ולהגלות מהעם, ואז ה' יוצא ונלחם באויבי ישראל ומנחיל להם תבוסה מוחלטת, ובעקבותיה שלל כל הגויים מחולק לעם ישראל.

בהמשך הנביא אומר, שהגויים שיישאו לאחור המלחמה הזאת יתהפכו לטוב ויעלו בחגי הסוכות לירושלים להשתחוות לה; ואלה מהם שלא ירצו לעלות לירושלים – ייגפו במגפה וייענשו.

הסוכה כמבחן

הקשר המיוחד בין הגמול לאומות העולם לבין חגי הסוכות בא לידי ביטוי גם במאמר חז"ל (עבודה זרה גא), שבבוא עת הגאולה יטענו אומות העולם שגם הן היו רוצות לקבל מצוות וליהנות משכרן. הקב"ה נענה לטענה זו ונותן לגויים מצווה קלה – סוכה. מייד כל אחד ואחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקב"ה מקדיר עליהם כמה בתקופת תמוז, וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא.

יש קשר פנימי בין חגי הסוכות לבין אומות העולם. בזמן בית המקדש היו מקריבים בימי החג שבעים פרים, כנגד שבעים אומות העולם. החג הזה הוא מקור של השפעה רוחנית לא רק לעם ישראל, אלא גם לגויים. לכן גם המבחן של הגויים יהיה במצוות סוכה, וגם הגמול שישולם להם – בניצחון עליהם במלחמה – יהיה בחגי הסוכות.

מלחמה לאידועה

מלחמת גוג ומגוג עצמה היא מן הדברים הסתומים שעליהם הרמב"ם אומר (הלכות מלכים, פרק יב, הלכה ב): "לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו". אין בידנו לתרגם את דברי הנביאים ואת מאמרי חז"ל בנושא זה לתחזית מפורטת ומציאותית, וגם יש סתירות בין המקורות בפרטים מהותיים – בזמנה של המלחמה הזאת, באופייה, באישים שיהלו אותה ובתוצאותיה. במידה מרובה הדברים תלויים גם במעשיו של עם ישראל. לכן הרמב"ם מסכם, שאין ראוי לעסוק בדברים האלה, שאינם מביאים לא לידי יראה ולא לידי אהבה.

ננסה לגעת בכמה מושגי יסוד הקשורים למלחמה הזאת. שלא כדעת ההמון, המלחמה איננה בין 'גוג' ובין 'מגוג', אלא גוג הוא מלך מגוג. גוג הוא מלך גדול, שמשמש נשיא של עוד אומות ('נשיא ראש משך ותובל' – יחזקאל לח, ב). חז"ל חלוקים במהות המדינות הללו, ואם כך היה בימי התלמוד, ברור שכיום אין שום אפשרות לדעת מי הן האומות הללו. רק כאשר יתרחשו הדברים יהיה אפשר לדעת שאכן זה 'גוג' שאליו התכוון הנביא.

למלחמה זו שלוש מטרות: א) לגרום לכל העולם להאמין בה, לאחר שהכול יראו את אותותיו ואת מופתיו; ב) לשלם גמול לאומות הרעות ולהשיג את נקמת ה' בגויים הרשעים אשר רדפו את עם ישראל; ג) לזכך את עם ישראל ולסלק מהם את הפושעים והמורדים, שאינם ראויים לראות את נפלאות הגאולה (או לגרום להם לעשות תשובה שלמה).

כפי שנראה מדברי הנביאים וחז"ל, לא יצטרך עם ישראל להילחם בגויים הרבים שיעלו עליו. המלחמה תתנהל על ידי הקב"ה עצמו, בניסים ובנפלאות עצומים. כמו כן אומרים חז"ל, שהמשיח יילחם בגוג ובצבאותיו על ידי 'רוח שפתי', כפי שנאמר: "וברוח שפתי ימית רשע". ברור גם כן כי המלחמה תביא שפע וברכה לעם ישראל, ועמה תגיע הגאולה לשלמותה.

אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש נהג למסור את אתרוגו לקהל, שיברכו עליו. שאלוהו, האין זה פוגם בהידור האתרוג. השיב הרבי: "אתרוג שאלפי יהודים בירכו עליו – וכי יש הידור גדול מזה!"

פתגם חסידי

"האחריות עלינו, רבני ישראל"

אומר. "אני מוטרד גם מכך שבתי-הכנסת בתפוצות מלאים צעירים שאינם שומרי תורה ומצוות, ואילו כאן ביישובים רבים צעיר המתפללים הוא בן חמישים. האחריות עלינו, רבני ישראל. עלינו לשבת על המדוכה ולמצוא נתיבים לליבם".

להפיל את החומה

לצד עבודתו ברבנות הוא עומד בראש בית-המדרש 'עוז מאיר-חב"ד', המיועד לנוער נושר. בהקמת בית-המדרש הוא רואה חלום חיים שהתגשם. "הקמנו את הישיבה בימים שבהם נער שלא צעד בתלם מצא עצמו בחוץ", הוא מספר. "החלטנו לעשות מעשה וליצור מסגרת שמשיבה את האמון לנער, וברוך-השם הצלחנו להציל נפשות רבות".

כמו בארגנטינה, גם כאן, ביישובי מטה בנימין, הוא נוסע מיישוב ליישוב, ומקפיד להיות בכל אחד ואחד מהם מדי שבוע. "יש צימאון גדול ליהדות. אני מוזמן לחוגי-בית ולכינוסים ומדבר על ענייני יהדות. לא-אחת שואלים אותי אם זה לא קשה לי, ואני משיב שזו בעיניי זכות ולא מעמסה. במרוצת השנים התקשורת, ולא רק היא, יצרה חומה של ברזל בין הרבנות לעם-ישראל. צו השעה להפיל את החומה. לא בדרך של פשרנות חלילה, אלא על-ידי קשר בלתי-אמצעי עם כל יהודי".

לדבר אל הלב

חשיבות רבה הוא מייחס גם לדרך העברת הדברים:

פני שבועיים נערכו בחירות למועצת הרבנות הראשית, ובעקבותיהן נכנסו למועצה דמויות רבניות חדשות. מי שזכה לתמיכה הרחבה ביותר וקיבל את קולותיהם של 117 מתוך 144 חברי הגוף הבוחר (המורכב מרבנים, מראשי ערים ומנציגי הממשלה) – הוא הרב **שמעון אליטוב**, רב המועצה האזורית מטה בנימין.

הוא יליד ירושלים שבין החומות, דובר שש שפות, ובעבר שימש רבה של בואנוס-אירס במשך עשר שנים בשליחות הרבי מלויבאוויטש. בימי כהונתו חולל מהפך בהתייחסות לדת ולמסורת-ישראל. כשהגיע למקום בקושי היה מניין בבית-הכנסת 'סוכת דוד'. כאשר עזב וחזר לישראל, אם כי הוא מקפיד אחת לשנה לבקר בקהילה, כבר היו בו חמישים מניינים לתפילת שחרית מדי יום ביומו.

למה הצעירים אינם באים

"הסוד הוא מעורבות אישית בחיי הקהילה, כפי שהורה לנו הרבי", אומר הרב אליטוב. "דרשות מחכימות אינן תחליף לדוגמה האישית ולנועם הליכותיו של הרב. יזיעה ארבעת חלקי השולחן-ערוך נחוצה להצלחתו של רב, אך ללא 'החלק החמישי', היינו חכמת-חיים והיכולת להתהלך בין הבריות, גם ארבעת החלקים הראשונים לא יוכלו לבוא לידי ביטוי בקרב בני הקהילה".

מה היה רוצה לקדם בתפקידו? "מטריד אותי שאלפי ישראלים מסרבים להינשא כדת משה וישראל ונוסעים לחו"ל להינשא בנישואין אזרחיים", הוא

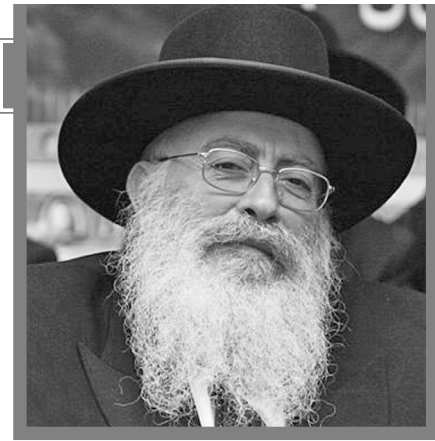
פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מצוות 'הקהל'

שאלה: האם יש עניין לעשות בחג-הסוכות כינוס זכר למצוות הקהל?

תשובה: בזמן בית-המקדש, במוצאי היום-טוב הראשון של חג-הסוכות, בשנה השמינית, קיימו את מצוות 'הקהל', ככתוב (דברים לא, י"ב): "מקץ שבע שנים, במועד שנת השמיטה בחג-הסוכות... הקהל את העם...".

במצווה הזאת חייבים לשתף גם את 'הטף' (ובעצם, מהגיל הרך ביותר). הכול היו מגיעים להקשיב בכוונה רבה לקריאת-התורה (פרשיות נבחרות מספר דברים) על-ידי המלך, וכדברי הרמב"ם "ויראה עצמו כאילו עתה נצטוו בה, ומפי הגבורה שומעה", ולהתעורר ולהתחזק מזה "כל הימים" ביראת-שמים ובקיום המצוות.

הרב אליטוב. ממניין אחד לחמישים מניינים

"הרב צריך להתאים את דבריו לקהל. דרשה עמוסה בדברי הלכה ובציטוטים אולי מעידה על ידיעות רבות, אך הציבור לא יוצא נשכר ממנה. חייבים להביא סיפור, משל, דברים שנוגעים בלב".

"רב בישראל צריך להשתמש בכל הכלים כדי להגיע לציבור רחב ככל האפשר. שיעור בתחנת רדיו, שיחה לפני תלמידי תיכון, דברי ברכה בשמחה משפחתית – כל אלה מרחיבים את מעגל ההשפעה ומקרבים לבבות לה' ולתורתו".

גיליונות שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:
1-917-215-9440
sh-usa@chabad.org.il

SHIFRIN & ZARCHI'S
QUALITY ESROGIM

אתרוגים מהודרים מקלבריה, הנקראים 'יאנאווער'

כמדוי שנה בשנה נסענו יחד גם השנה לקלבריה שבאיטליה והבאנו אתרוגים מהודרים שולקטו על-ידינו ובהשגחתנו, עם עוד משגיח תמידי אשר שם. השגחתנו על כל האתרוגים שייקטפו רק מפרי עץ הדר כשר ומהודר. האתרוגים יפים ומהודרים מאוד, במחירים נוחים.

המעוניינים יפנו בהקדם

למל' 909-8050 (718), פקס 483-9529 (718)

Order online: www.QualityEsrogim.com

"הדר הוא לכל חסידינו"

מקורות: סוטה מא. רמב"ם הל' חגיגה פ"ג. ס' החינוך מצוה תר"ב. תורת מנחם ח"י עמ' 62. שערי הלכה ומנהג ח"י סי' פט. שערי שמיטה סי' ס"א.ס. לוח 'דבר בעתו'.

שולחן שבת
לכל התורה בנך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מלויבאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company